

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 26 Października v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 18 Października.

Przez na y wyższy rozkaz dzienny, dnia 14 października, JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŹIĘ MICHAŁ NIKOLAJEWICZ, naznaczony Szefem Leyb-Gwardyi Półku Konnych Grenadyerów, i liczyć się ma w Leyb-Gwardyi Półku Preobrzezeńskim i w Leyb-Gwardyi Artylleryi Konnej. (G.S.P)

— Przez Reskrypts CESARSKIE mianowani Kawalerami orderu S. Stanisława 1szej klasy: 21 z. m. za męstwo okazane w bitwie przeciw powstańcom polskiem w d. 28 lipca z. r. Dowódzca 2giey brygady 1szej dywizyi Dragonów Jen. Major *Riccord*; 8 h. m. za gorliwą służbę, Dowódzca 1szej brygady 2giey dywizyi Ułanów Jener. Major *Szabelski*.

— Ukazy CESARSKIE do Rządź. Senatu. 18 p. m. podniesieni zostają do stopni, w liczbie innych, Rady Stanu: Inspektor Witebskiego Urzędu Lekarskiego Radzca Kol. *Karol Hübenhal*; do 3 klasy Kommissyoner Kommissoryatu 1szej klasy *Paweł Biernicki*, który zosnydował się przedtém przy Głównym Sztabie ś. p. Cesarzewicza w kancelaryi cywilney — 2 Października. Zostający bez miejsca Rz. R. Stanu *Mikołaj Bezobrazow* mianowany Inspektorem Poczty IIIgo Okręgu.

— Rozkazem J. C. Mości, oznajmionym Senatowi w dniu 30 września b. r. Wice-Konsul Rossyjski w Rio-Janeiro, Radzca Hon. *Kilchen*, przewodzony zostaje do Bostonu, w stopniu Konsula.

— Ukazem CESARSKIM do Kantoru Dworu, z dnia 12 h. m. Urzędnik Departamentu Podatków, Sekretarz Kollegialny *Czeliszczew*, mianowany Kamerjunkerem Dworu.

— W gazecie Akademickiej Petersburskiej z d. 14 h. m. czytamy wyjątek z odezwy Akademika-Professora *Sruve* do P. Ministra Oświecenia, datowanej z Dorpatu pod d. 9 h. m., Astronom ten pisze, że tegoż dnia postrzegł w konstellacyi Raka, oczekiwanego kometę *Biela*. Drobnny jest i nagiemu oku niewidzialny, i takim zapewne pozostanie. Kometę ten zjawia się pod postacią mażystej, ekrągłej obłóczkowej plamy, ma około trzech minut średnicy i w środku jaśniejszy jest, niż po brzegach. Pozostanie kilka jeszcze tygodni na naszym widnokręgu. Kometę ten skończył swój obieg około słońca w sześć lat i dni 270. „Pszczobieg około słońca dodaje: „Z niniejszey wiadomości łatwo postrzedz, jak bezzasadnemi były krążące w publicznosci wieści i obawy, we względzie tego „ciała niebieskiego.“ (+ Gazety angielskie wiele też piszą o tym przedmiocie i również zbijają twierdzenie, iż kometę ten w swoim obiegu może się spotkać z naszym planetą. Naywiększe jego zbliżenie się do ziemi będzie miało miejsce $\frac{1}{2}$ przyszłego miesiąca. Dwa te ciała w tym dniu będą tylko odległe od siebie o 60 stopni. (T.P.)

USTAWY CESARSKIEJ WIELKIEJ MEDYKO-CHIRURGICZNEJ AKADEMII. (Ciąg 4ty.)

Rozdział VII. O uczących się w Akademii.

§ 72. Uczący się w Akademii dzielą się: na wychowanców skarbowych, stipendiatów, pensyonarzów i wolnych słuchaczów, a ze względu na części nauki lekarskiej, którym się poświęcają, mianowani są: Studentami Medycyny, Studentami Farmacyi, uczniami Weterynaryi 1go rzędu lub uczniami Weterynaryi 2go rzędu.

§ 73. Wszyscy uczący się w Akademii noszą jednaką podług formy odzież.

§ 74. Na studentów Akademii w powszechności mogą być przyjmowani ze wszystkich tych stanów i zgromadzeń, z których istniejącemi postanowieniami do uczoney służby przyjmować dozwolono. — Od nich wymagane byđ ma złożenie należytych dowodów o ukończeniu przez nich z postępkiem kursu nauk w Gimnazjum. Ci, którzy uczyli się w domu, albo w prywatnych uczących zakładach, obowiązani są wydać seisty examen ze wszystkich wykładanych w Gimnazjum naukowych przedmiotów. Życzący sobie weyść do liczby uczniów Weterynaryi 2go rzędu, obowiązani złożyć dowody, że mogą biegle czytać i pisać po Rusku, i umieją cztery pierwsze działania Arytmetyki.

§ 75. Wchodzący do Akademii Medyko-Chirurgicznej, obowiązani mieć nie mniej, jak 17cie lat od urodzenia. Co się tycze przyjmowanych na wychowanców Akademii; ma byđ przestrzeżanem: ażeby nie mieli takich ułomności ciała, albo niedostatków umysłowych, które mogą przeszkadzać do postępowania w naukach.

§ 76. Ci, którzy uczyli się nauk Medycznych w innych zakładach, po złożeniu należytych attestatów, przyłączają się do tey części i do tey klasy, które odpowiadają rodzajowi i stopniowi ich umiejętności.

§ 77. Do prośb wszystkich, życzących weyść do liczby uczących się w Akademii, mają byđ przyłączane, oprócz attestatów o nauce, świadectwa o ich pochodzeniu i sprawowaniu się.

§ 78. Skarbowi wychowanczy, zostają pod bezpośrednim dozorem i zupełnem rozrządzeniem Akademii. Mają ze Skarbu mieszkanie, odzież podług formy, i wszystkie etatem wyznaczone utrzymanie.

§ 79. Liczba Wychowanców, utrzymywanych na skarbowym koszcie, naznacza się właściwie do Medycznej części dwieście; do Weterynaryi dziesięciu uczniów pierwszego rzędu i dwódziesięciu uczniów drugiego rzędu; do części Farmaceutycznej Skarbowych Uczniów nie naznacza się; ale do słuchania lekcy farmaceutycznych, przypuszczają się szczególniej tacy młodzi ludzie, którzy zostawali w Aptekach, nie mniej, jak trzy lata, mają wiadomości w naukach, wykładanych w Szkole Powiatowej i dostateczną znajomość języków Rossyjskiego i Łacińskiego.

§ 80. Do liczby wychowanców Skarbowych, mają byđ przyjmowani z pierwszeństwem ze stipendiatów, pensyonarzów i wolnych słuchaczów ci, którzy znajomi są Akademii, tak z postępkiem w naukach, jako i z dobrego sprawowania się. W ich niedostatku, przyjmują się z mających prawo słuchać kursów w Akademii, ci, którzy w składanych przez nich świadectwach, tak z nauki, jako i z obyczajów, dobrze są attestowani.

§ 81. Wszyscy wychowanczy, przy weyściu do Akademii, mają wykonać przysięgę.

§ 82. Oprócz tego, dają oni na piśmie rewers na to, że po ukończeniu nauk i po otrzymaniu medycznego stopnia, obowiązują się służyć nie mniej, jak sześć lat, podług przeznaczenia Zwierzchności.

§ 83. Ci, z wychowanców Akademii, którzy, dla jakichkolwiek prawnych, na uwagę zasługujących, przyczyn, nie mogą przedłużyć w niey kursu nauk, obowiązani są podać do Konferencyi prośbę o uwolnienie siebie z Akademii, nie później, jak w pierwszej połowie roku, po swém

weyściu. Jeżeli przyczyny, dla których życzą sobie uwolnienia, będą uznane gruntownemi; wtedy uwalniają się z Akademii z należytem świadectwem.

§ 84. Wychowaniec Skarbowy, który oświadczył życzenie opuścić Akademię po terminie wyżej opisanym, nie inaczej może być uwolniony, jak za złożeniem użytey na jego utrzymanie summy; w przypadku, gdyby jej nie miał, taki wychowaniec, podług uwagi Konferencyi i za potwierdzeniem Ministra, przeznaczają się do innego rodzaju służby w wydziale Ministerium Spraw Wewnętrznych. Ten, który wszedł do Akademii na koszt skarbowy i żądał potem używać prawa pensyonarza albo wolnego słuchacza, chociażby to było przed upłynieniem półrocznego terminu, powinien wnieść do kasy całą użytą na jego utrzymanie sumę; po weyściu zaś do 3ciey klasy, jak uwolnienie z Akademii wychowanców skarbowych, tak i przeniesienie ich do liczby pensyonarzystów i wolnych słuchaczy, całkowiec zabrania się; lecz mogą być przeniesieni z jednej części do drugiej, jak np. z Medyczey do Weterynaryi i wzajemnie, podług uwagi na ich talenta i skłonność.

§ 85. W przypadku pozostałości summ, przeznaczonych właściwie na utrzymanie wychowanców skarbowych, Konferencya może, za rozstrzygnięciem Ministra, czynić wspomóżenie dla tych z uboższych o swoim koszcie studentów, którzy się odznaczają dobrém sprawowaniem się i postępkami w naukach. Otrzymujący taką pomoc, która w żadnym zdarzeniu nie powinna przewyższać połowy summy, naznaczoney w etacie na roczne utrzymanie skarbowego wychowanca, nazywają się stypendiatami Akademii. Po ukończeniu kursu nauki, obowiązani są oni wysłużyć, podług naznaczenia Zwierzchności, dwa lub trzy lata, uważając podług liczby lat, przez którą pobierali wspomóżenia.

§ 86. Stypendyaci uwalniają się z Akademii na tychże zasadach, jak i skarbowi jej wychowanci.

§ 87. Pensyonarzami nazywają się i z wolnych słuchaczy Akademii, którzy żyją w niej i mają całe utrzymanie skarbowe, wnosząc za nie, zawsze za półroka z góry, naznaczoną przez postanowienie Rządu Akademii, za utwierdzeniem Ministra, płacę.

§ 88. Pensyonarze przyymują się do Akademii wtedy tylko, kiedy mogą być pomieszczeni w budowach Akademickich, bez ścieśnienia wychowanców skarbowych.

§ 89. Wolni słuchacze Akademii, oprócz nabywania nauk, mają prawo użytkować z uczonych pomocy, podług ustanowionego na to porządku.

§ 90. Wolni słuchacze przy swém przyjęciu do Akademii, wnoszą jednoczasowię, każdy po dwadzieścia pięć rubli, na nieodbite przytęm rozchody i otrzymują od Konferencyi kartę na wolne przebywanie w mieście i słuchanie lekcyi w Akademii.

§ 91. Pensyonarze i wolni słuchacze, nie życzący sobie, dla jakichkolwiek przyczyn, kończyć uczenia się w Akademii, uwalniają się przez Konferencyę i otrzymują należyte attestata; lecz o uwolnienie wychowanców Skarbowych i Stypendiatów, Konferencya zawsze przedstawiać ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 92. Tak Skarbowi wychowanci i Stypendiaci, jako i pensyonarze i wolni słuchacze obowiązani są ściśle zgadzać postępowanie swoje z ustawami i przepisami Akademickiey Zwierzchności, a w przypadku ich naruszenia, wszyscy równie ulegają należytemu ukaraniu.

§ 93. Ukarania te, naznaczone podług stopnia przestępstwa, są:

- 1) Napomnienie, przez Inspektorskiego Pomoćnika.
- 2) Napomnienie przez Inspektora.
- 3) Napomnienie przez Prezydenta.
- 4) Publiczne napomnienie, za rezolucyą Prezydenta przez Inspektora, w obecności uczących się tej klasy.
- 5) Publiczne napomnienie, w obecności wszystkich uczących się w Akademii.

6) Napomnienie, uczynione na posiedzeniu Konferencyi i ogłoszone w Akademii.

7) Prostý arest, z naznaczenia Inspektora.

8) Arest z osadzeniem na chlebie i wodzie, za rozwiązaniem Prezydenta.

9) Oddalenie terminu, naznaczonego dla otrzymania uczonego stopnia.

10) Wyłączenie z Akademii, z obwieszczeniem tego po wszystkich wyższych uczących zakładach.

Uwaga. Opisane w dwóch ostatnich artykułach ukarania, mają być stanowione przez wyrok Konferencyi. Wyrok o wyłączeniu z Akademii, przywodzi się do wykonania tylko za rozstrzygnięciem Ministra Spraw Wewnętrznych. O ważniejszych przestępstwach i w szczególności o tych, które mogą być naruszony porządek publiczny, Akademia niezwłocznie przedstawia Ministrowi Spraw Wewnętrznych i w tymże czasie Głównej miejscowej Zwierzchności.

§ 94. Ażeby uczący się w Akademii dokładnie znali swoje obowiązki, przeto opisane być mają one w osobnej instrukcyi, którey exemplarze dają się każdemu nowo wchodzącemu wychowancowi i wolnemu słuchaczowi. Instrukcyą tę układa Konferencya i potwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 95. W czasie lekcyi i w powszechności w obrębie wiedzy Akademii, wszyscy w niej uczący się podlegają jej dozorowi. Stypendiaci i pensyonarze zarówno z wychowancami skarbowymi, zostają w zupełnej wiedzy Akademii, pod bezpośrednim dozorem Inspektora i jego pomocników. Wolni słuchacze także obowiązani są bez oporu wypełniać wszystkie żądania i postanowienia Akademickiey Zwierzchności; ale względem sprawowania się ich zewnątrz Akademii i w wypełnianiu powszechnych prawideł dobrego porządku, podlegają, jak i wszyscy inni mieszkańcy miasta, władzy Policji mieyskiej, która w zdarzeniu jakiegokolwiek przestępstwa wolnego słuchacza, niezwłocznie i szczegółowie uwiadamia o nim Zwierzchność Akademicką.

§ 96. Dla ugruntowania uczących się w prawowierności i wpojenia w młode ich serca pobożności ku Świętej Wierze, Zwierzchność Akademicka przestrzega, ażeby uczący się, każdy podług swojego wyznania, dopełniali prawideł, przez ich kościoł postanowionych. (*d. c. n.*)

B A W A R Y A.

Monachium dnia 15 października.

(Dokończenie opisu przyjęcia Deputacyi Greckiej.) Minister spraw wewnętrznych udzielił w imieniu Króla Bawarskiego następującą odpowiedź, która bezpośrednio wyłożoną została Deputacyi na język grecki przez tłumacza: „J. K. M. przyymuje z najwyższym upodobaniem wyrazy uczucia, które Naród Grecki przez tak dobrze obranych Posłów u stóp J. K. M. składa. Wszystko, cokolwiek Król w trudnych okolicznościach uczynił dla Grecyi, pociesza Jego Królewskie serce tęm bardziej, iż, życząc wzniesienia się Greckiemu krajowi, teraz jego niepodległość uroczyście przez wszystkie europejskie Mocarstwa jest uznana, a tęm samém jego usiłowania najpiękniejszym skutkiem uwieńczoném zostały. Po tęm wszystkim, co J. K. M. dotąd uczynił raczył dla Helenów, pozostaje tylko jedno dobrodzieństwo, a to najwyższe i najwiękzszemu udziela J. K. M. Helenom, dając tymże na Króla swego, tak wielce ukochanego, Syna. Z pocieszającym wzruszeniem uznaje J. K. M. to wzniosłe przeznaczenie, od Najwyższej Opatrzności sobie powierzone, aby cały swój, w najpiękniejszych nadziejach teraz kwitnący wiek, poświęcił dla dobra ludu, z długich nieszczęść wydzwignionego. Jak boleśno będzie oycowskiemu sercu J. K. M. puścić od siebie tak drogiego Syna; przecięż uważać go będzie z wzniosłym uczuciem mężnie postępującego do swego świętego przeznaczenia. J. K. M. ma niezawodną nadzieję, iż Helenowie z radością zgromadzać się będą około Tronu swego młodego Króla, że ze stałą jednością i niezlomną

wiernością otaczać go będą w pośród wszelkich okoliczności, w życiu i śmierci, tak, iżby Król Otto i jego przyszłe potomki w Grecyi doznawali równey przychylności, jakiej przyzwyczajeni są doznawać pomiędzy Bawarczykami Nайдостойнейши Xiążęta Najjaśniejszej rodziny Wittelsbach." — Po udzieloney Deputacyi Grecyicy przez Ministra spraw wewnętrznych odpowiedzi Królewskiej, wyprowadzono Deputacyą podobnym porządkiem, jak na wstępie, z sali posłuchałuey na zieloną galeryą. — NN. Królestwo udali się potem w towarzystwie N. Rodziny i całego Dworu także na wspomnianą galeryą, i raczyli udzielić Deputacyi osobne posłuchanie. Po ukończeniu tego udały się wszystkie Osoby Dworu i Korpus oficerów do przedpokojów tronowey sali Króla Grecyi. — Król Otto, stojąc obok stopni Tronu, otoczony Rejencyą Grecyi i Swoim Dworem, przyzwał Deputacyą Grecką, która, po trzykrotnych ukłonach, zbliżyła się do Tronu. Członek teyże miał następującą mowę do Króla Helenów: „Najpotężniejszy! Deputacya uważa się za szczęśliwą, będąc od swego Rządu do zaszczytnego postannictwa wybraną, w celu złożenia W. K. Mości głębokiego uznanowania i powinnego hołdu ludu Helenickiego, oraz wyrażenia powszechney i wielkiej radości z powodu wstąpienia na Tron Grecyi. Królu Panie! Lud Helenów, podobny rozwalinom swey starożytności, okazał, iż nawet w swoim upadku potrafił zachować ślady swojej dawney sławy. Duch pański napełniał go w tych czasach, i ożywiał wspomnienia na cnoty jego przodków; przychylnosc Nайдостойнейszych Sprzymierzonych Dworów, wspierała ten lud; o toż dzwierzonych Dworów, wspierała ten lud; a dźwiga się on z swego odwiecznego upadku, a dźwiga się tak, aby na nowo nie upadł. Lecz, aby i go stniał, śpieszy pod opiekę Tronu, który potężne i dobroczynne ręce Wysokich Sprzymierzonych, według jednomyślnych życzeń Helenów, zbudowały. Ten lud wystął nas przez swój Rząd, a byśmy nawet w odległości nowo utworzony Tron, z wyrażeniem uznanowania, miłości i hołdu, otaczali. Szczęśliwym jest lud, kiedy się stanie godnym oglądać w pośród siebie upragnionego i wspaniałego Króla. — Szczęśliwym, możemy to wyrzec, także Król, kiedy, przybywszy do swojej nowej Ojczyzny, i wzrosłszy z tym nowo utworzonym ludem, przekona się, iż ten, nie tylko swego pochodzenia, lecz oraz przychylności swego Króla godnym się okazuje." — Królewski Minister stanu Hr. Armsperg odpowiedział na takową mowę: „J. K. M. pozdrawia Postów Grecyi, witając tychże u stopni Tronu. Z prawdziwą radością powziął Król z ust Wacpanów głos ludu Helenów, który tak bardzo serce Królewskie zajmuje; z wzruszeniem przyjmuje Król zapewnienie zaufania i miłości, z któremi ten lud swego Króla uprzedza, i wierności, którą mu zaręcza. — Równie, jak lud Helenów upatruje swoją wolność i szczęśliwość w umocowaniu Królewskiego Tronu, tak też Król znajduje swoje szczęście w dobrym bycie ludu Greckiego. Król używać będzie wszelkiej władzy, jaką Opatrzność w jego ręce złożyła, tylko dla tego, aby, za pomocą Nайдостойniejszego, zakończyć gwałtowne cierpienia Greckiego kraju, który z ciemney przeszłości, ukazał się z niezmażanym blaskiem i z nową siłą. Powstał on znowu pod uznaną tarczą trzech Wielkich Mocarstw; aby sławą uwieńczonemu ludowi wszelakie szczęście przysposobić, do którego jego szlachetny sposób myślenia i bohaterka waleczność tak słuszne ma prawo. Sam Król Jmć czuje w sobie chęć, stawienia się, jak narychley, w pośród swego ludu; a Postowie Helenów, mogą z pewnością ogłosić w swoim kraju, iż wkrótce przybędzie Król, który z najwyższm ożywieniem wstąpił na Tron Helenicki." — Adres Rządu Greckiego, wręczony przez Deputacyą Królowi Helenów, brzmi tak: „Królu! Już teraz nie chce poprzeć lud Grecki na pozdrowieniach swego Króla w odległości; przybywa on w ośrobach swoich Postów: Admirata Andrzeja Mianlis, Jenerala Kosta Bozzari i Jenerala Demetrios Plaputa, w zamiarze oświadczenia swojemu Królew-

skiemu Domowi głosem donośnym; iż po tak wielu zmianach i burzach, znajduje koniec swych cierpien przez to, że W. K. M. na jego Tron wstępujesz. Przybywa, aby z powodu tego szczęśliwego zdarzenia, wynurzyć swoją radość i złożyć u stóp swego Króla dowody wierności, aby oświadczyć, iż swoje szczęście i wolność upatruje w umocnieniu Tronu, który otaczać będzie ożywiającą miłością i przywiązaniem. Dotychczasowy Rząd, mając serdeczney udział w uczuciach całego ludu, wzywa Twey Królewskiej łaskawości dla wystąnych jego zastępców. — W Nauplii dnia 5 września 1832 r. — (Podpisano): Kommissya rządząca: Prezydent, Jerzy Konduriotti. — A. Zaimi. — J. Kolletti. — C. Bozzari. — A. Metaxa. — D. Plaputa. — Sekretarz spraw zagranicznych, handlu i marynarki, S. Trikupi." (G.C.)

G R E C Y A.

Nauplia d. 7 października.

Wyszedł tu Manifest Dworów Sprzymierzonych, wydany do ludów Grecyi, następujący: „Helenowie! Wasz los został rozstrzygnięty. Dwory Rossyi, Angli i Francyi obrali wam Władzę na wezwanie narodu Greckiego, który ma nad nim panować; współdziałanie Monarchów równie tak skuteczne, jak bezinteresowne, przyczyniło się do ustalenia niepodległości Grecyi; przedsięwzięty teraz przez Mocarstwa wybór, wzmocni takową pod Berłem Xiącia Ottona Bawarskiego. Grecya stała się więc teraz Królestwem, będzie ono Sprzymierzeńcem naidawniejszey i najsławniejszey Rodziny, panującej w Europie, która Grecyą w ostatniej jej walce, i w jej nieszczęściach tak dzielnie wspierała, oraz w chwili jej odrodzenia wszelkimi sposobami zaszęcała. Król Grecyi ściśle jeszcze wzmocni te święte węzły, które go z Narodem łączą, przez osiągnięcie dla Grecyi obszerniejszych granic i przywiezienie znacznych środków pieniężnych; te środki są najsukuteczniejszymi do rozszerzenia oświaty; są one żywiołami światłego rządu i wybory organizacyi wojska, a przeto rękojmią pokoju i szczęścia swey nowej ojczyzny. Trzy Dwory nie wątpią bynajmniej o szlachetnym charakterze i sposobie myślenia Narodu Greckiego, jakich daje dowody. — Helenowie! pokażcie nam, iż taki jest rzeczywistość wasz sposób myślenia! Otoczcie waszego nowego Władzę wdzięcznością; jako wierni poddani, stawcie się obok jego Tronu, a przez waszą uległość, przyłóżcie się do osiągnięcia dla kraju trwałey ustawy; aby tym sposobem zapewnić podwójne dobrodziejstwo pokoju zewnątrz, a poważania praw i porządku wewnątrz. Taki rezultat będzie jedyną nagrodą dla trzech Mocarstw, za ich usiłowania, czynione dla waszego dobra. — (podpisano) Talleyrand. Palmerston. Lieven. Matuszewicz: (G.C.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 16 października.

Pan Türkheim, mer strażburski, wzywa przez okolic swoich współobywateli, do udziału subskrypcyi na pomoik dla Jenerala Klebera.

Piszą z Liworny, że były Dey Algieru wysłał swoich Agentów do Neapolu, w celu zadzierżawienia dla niego domu wiejskiego w tamtych okolicach. Przeto więc nie przestaje on usiłowań swoich do osiągnięcia dawney swey władzy panującej w Algierze.

National pisze, że Marszałek Soult kazał piechocie rozdać osobieczne szable.

P. Rotschild powrócił tu wczoraj z podróży, przedsięwzięty do krajów Włoskich.

Gazeta Messenger zapewnia, że Poseł Pruski wręczył Marszałkowi Soult i Xiąciu Broglie, odpowiedź gabinetu Berlńskiego, na wcześniejsze udzielenie Konferencyi Londyńskiej w sprawie Belgijskiej; i twierdzi, iż wie z pewnego źródła, że Prussy pochwalają wszelkie środki zmuszające Króla Hollandyi, jak dalece się takowe rozciągają na potrącenia pieniężne, blokadę portów, brzegów i t. p., lecz sprzeciwić się będzie wszelkiemu wkroczeniu wojska Francuzkiego, wyjąwszy na ten jeden wypadek, gdyby Król Hollan-

dyi zabraniać chciał wolnej żeglugi na Skaldzie, co by uznawano za krok nieprzyjacielski przeciw Belgii.

Oto jest okólnik Xięcia Dalmacyi, Marszałka Soult, Prezydenta Rady Ministrów, wydany do wyższych urzędników cywilnych i wojskowych: „Meści Panowie! Król zaszczycił mnie swoim zaufaniem, stawiając mnie na czele swego gabinetu. Zamierzam jest Króla udzielić rządowi ową jednostajność, która by działania jego sprężysztosze, a odpowiedzialność rzeczywistą uczyniła. Powołując mnie do tego wysokiego urzędu, miał Król może względy na niejakie dawne moje usługi i na to, co już miałem szeregście uczynić dla mojej oyczyzny. — Przede wszystkim jednak, chce Król publicznie dać poznać, że Ministerium godności Francyi troskliwie przestrzeże, i równie o sławę kraju, jako też o jego zabezpieczenie starać się będzie. Smiem twierdzić, iż całe moje życie jest tego rękojmią. — System, przyjęty przez mego poprzednika, będzie także moim, gdyż takowy prawdziwie jest narodowym; obiedwie izby uznały go za takowy. Utrzymanie Monarchii i ustawy, jest pierwszym warunkiem publicznej wolności; a ta może być tylko natenczas trwałą, jeżeli zostaje w obrębie porządku, i wzmacnia się sama przez poważanie praw. Francya może zatem polegać na moich usiłowaniach do utrzymania porządku. — Proszę W.Pana, abyś mnie swym czynnym i otwartym współdziałaniem wspierał; rząd wzywa całej W.Pana odwagi i całej restrykcyjności. Każdy zamach nieporządku musi być silnie zniweczony. Jeżeli stronnictwo przeszłego rządu poważy się jeszcze dalej opierać prawej władzy, nie ominie go pewnie surowa sprawiedliwość; błędne nadzieje takowego, muszą być zniszczone. Użyte także będą środki, aby ostatnie ślady zasztych w niektórych departamentach niespokojności, zupełnie zmasać można. Anarchia w dniach 5 i 6 czerwca, zwyciężoną została, za pomocą wojska liniowego i gwardyi narodowej. Fakcye okazały w tych dniach godnych politowania swą bezczelność i słabość. Rząd wie o ich planach i nie obawia się takowych. Na wypadek rozruchu, udzieli kraj wszelkiej potrzebnej pomocy rządowi. — Europa zna naszą wierność w dotrzymaniu przyjętych przez nas zobowiązań, i naszą stałą wolę w utrzymaniu pokoju świata. — Ten jest, Meści Panie, plan rządu Królewskiego, przeymij się W.Pan duchem jego polityki i rozszerzaj takowy.” (G.C.)

Gazette de France w obszernym artykule pod tytułem: *Co to jest Doktryner?* między innymi rzeczami umieszcza: „Doktrynerzy są to ludzie, tak wzniosłego jenuiszu, iż ich zrozumieć nie wszystkim dozwoliła Opatrzność. Zaprzeczają oni najwyższej władzy ludowi, a frymarczą zarzem zasadą prawości (*legitimité*). Pod restauracją ogłaszali wolność, która, gdyby z niej wprowadzono wszystkie następstwa, prostoby była poprowadziła do Rzeczypospolitej; teraz przeciwnie, prawo wyboru chcą poruszyć tylko tym, co dwieście franków płać podatku, wrzeszczą na nadużycia druku, doradzają prawa wyjątkowe i serdecznie żałują karty 1814 roku. Wszakże pomimo tego, rozprawiają o wolności, postępach oświaty, przemysłu, a nadewszystko o swojej bezinteresowności. Nie są oni hynaymniej, ani z końca lewej, ani też z końca prawej strony. Ich głównym zatrudnieniem zawsze było: oblać każde Ministerium i zaraz potem nadstawić się z usługami do nowego gabinetu. Jak skoro mowa jest o któremkolwiek z ich grona, potrzeba koniecznie, aby ten drugi także został Ministrem, tamten trzeci Postem i t. p.: gdyż nie tają się z tem, że oni tylko poswojemu nad dobrem kraju pracować mogą. Z czego widno, jak mało doktrynerzy chęci są władzy!, której, jak dowodzą *Wanda* i most *d'Arcole*, szeroko nader używać umieją. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruxella d. 19 października.

Hollendrzy zalawają wodą od dnia onegdaj-

szego Polder BergeŃ op Zom, Steinbergen, Hassel aż do Breda, obwody: Moerdyk, Klundert, Gertruydenburg, aż do Heusden, oraz wszystkie okolice koło Herzogenbusch, Grave, aż do Nymwegen.

Wydano rozkazy, aby wszystko było spędzono z okolic, mających być wodą zalanemi.

Nasze wojska osadziły wczorajszej nocy zamek St. Marie, i rozpoczęły niezwłocznie roboty fortyfikacyjne.

Pisz z Gandawy 17. t. m.: „Wszystkie nasze wojska wyruszyły ku granicy. Nie mówią tu o niczem, tylko o wojnie, a przecie znowu dzisiaj porobiono znaczne zakłady, że nie przyjdzie do kroków nieprzyjacielskich.” (G.C.)

TURCYA.

Konstantynopol 15 września.

O wojennych działaniach w Anatolii, *Monitor* Ottomański zawiera tę tylko wiadomość, iż po bitwie pod Hems, Ibrahim Pasza ruszył był z silnym oddziałem w celu zajęcia Kum-Kale; lecz Mehemet Pasza, wcześniej o tém zawiadomiony, uprzedził go, i rozbiwszy jakoby oddział Ibrahima, osadził pomieione miasto dostateczną załogą; poczem udał się do Malatty, gdzie oczekuje na dalsze rozkazy.

— Zebrane przez W. Wezyra wojska ciągną się do Anatolii dwiema oddzielnemi drogami dla łatwiejszego opatrywania się w żywność. Jedna, stanawszy w Adryanopolu, wyznaczonem na powszechne miejsce zgromadzenia się wojsk Europejskich, pójdzie przez Konstantynopol do Niccei; druga zaś uda się przez Gallipoli i Dardanelle do Brussy. (Podług gazet Angielskich, wojska Egipskie szybko się posuwają i już są o kilka tylko dni drogi od Stambułu, w którym powszechne panuje przerażenie.) (T.P.)

WIADOMOŚCI ROZMAITZ.

Gazeta Teatralna Wiedeńska, z dnia 4 października zawiera o szybkiej podróży do *Badenu* i *Laxenburga* w dniach 23 i 25 września następujący artykuł, który czytelnikom naszym udzielamy: Cesarsko-Królewskie skorowozy, użyte w dniu 23 i 25 września, aby Towarzystwo *Badaczy Natury* zawieźć do *Baden* i *Laxenburga*, i na powrót do *Wiednia*, zwróciły mocną uwagę publiczności i zjednały słuszne podziwienie. Sam *London* i *Paryż* nie mogą podobnego stawić przykładu: albowiem, nie tylko, że w dniu 23 września, 59 skorowozów, ciągnionych przez 112 koni, do których wsiadło 212 osób, a w dniu 25 września, 73 skorowozów ciągnionych 192 koniami, do których wsiadło 418 osób, cały dzień do tej służby było użytych, a jednakże żadna podróż skorowozów, na wszystkich gościńcach Austriackiej Monarchii nie była przerwana, ani odjazd jednego nawet skorowozu nie został spóźniony. Radca Nadworny i Nadworny Administrator poczt, *Maxymilian Otto*, *Kawaler de Otzensfeld*, któremu winni jesteśmy urządzenie Cesarsko-Królewskich skorowozów w Monarchii Austriackiej, i którego zasługi, co się dotyczy poczt, w ogólności i szczególności są wielkie, wydał przy tej sposobności najroztropniejsze rozkazy; znajdował się przy odjeździe w *Wiedniu*, podczas podróży na gościńcu i na miejscu przeznaczenia, aby się własnymi oczami przekonał o dokładnym dopełnieniu swoich przepisów. Dla podróży i publiczności, umiejącej oceniać wszystko, co jest pożytecznem, nic nie zostało do życzenia. Obiedwie podróże odbyły się pod kierunkiem mundurowanych konduktorów; porządnie przybrani pocztylionowie odznaczyli się wzorowym postępowaniem. Publiczność widzi ztąd, że jaką korzyścią mogą być skorowozy w znacznej liczbie użyte, z jaką oszczędnością jest ten zakład urządzony, i jakimi obfitemi środkami uposażony. Artykułu tego nie możemy inaczej zakończyć, jak tylko z wielkiem podziwieniem i czcią dla założyciela tego zakładu. (G.W.)

Wilno dnia 26 Października o. s. 1852 roku.

O G Ł O S Z E N I A.

1 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się, iż jeśli gdziekolwiek znajdują się sukcesorowie: po zastrzeżeniu w mieście Wołkowysku 1go października 1850 roku, który się mianował szlachcicem, Iwanie Holakowskim; tedy zechcą przybyć z prawami do sukcesyi po nim dowodami z dnia ostatniego wydrukowania ogłoszenia, w sześćmiesięcznym terminie do Grodzieńskiej Izby Cywilnego Sądu, dla odebrania pozostałych po Holakowskim 501 rub. 39 kop. srebrem pieniędzy. Października 7 dnia 1852 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz. (1286)

1 Sąd Powiatowy Szawelski: po rozpozycie czynności w Sądzie Exdywizorskim funduszu zesłego Jana Kozłowskiego, którego majątek Wobole Dekretem Remissyynym Ziemstwa Szawel. 1825 roku xbra 5 dnia feryowanym, na rozdział między kredytorów oddanym został, termin ostateczny do zamknięcia Izby w dniu 24 następnego miesiąca gbra zakreślając, razem też ostrzega, że Dekretem Ziemstwa Szawel. 1850 r. mca junii 18 dnia zapowiedziany rozdział dóbr Wołodkow zesłego Jana Jagmina b. Pisarza Ziem. Szawel. do dnia 2 xbra 1852 roku uskuteczniony w mieście Szawlach będzie, gdzie, że na nieobjawione pretensye Sąd zapisze ammissyą, wszystkie interessowane strony przez niniejszą awizacyą zawiadamia. — Datt 1852 8bra 15 dnia.

Powiatowego Szawelskiego Sądu Assesor J. Narbutt.

Powiatowego Szawelskiego Sądu Assesor J. Narkiewicz.

Powiatowego Sądu Assesor Ryngayło. (1285)

2. Dwa Śpiewy z poematu Adama Mickiewicza, z muzyką Adama Mackiewicza znajdują się w Xieggarni JP. Zawadzkiego. Cena kop. 38 srebrem. (1291)

2 Starozakonny Icko Lipmanowicz Frukt, handlujący fruktami, któren mieszka w domu kupca Michela Zetela na przeciw Ratusza uwiadamia iż ma do sprzedania świeże winogrony, które dopiero mu przystane zostały w komis z Moskwy. (1292)

Полицмейстеръ Ожиговъ.

2 Un Anglais, natif de Londres, ayant chaque jour quelques heures de libres, s'offre à donner des leçons de langue anglaise; s'adresser à la librairie de Zawadzki, à Vilna. (1180)

3. Izba Skarbowa Gubernii Grodzieńskiej przez postanowienie z dnia 5 października roku terażniejszego, zamierzyła oddać przez publiczną licytacyą w dzierżawę na 12 lat karcznię i młyn sytuowane w Kobryńskim Powiecie przy Skarbowey wsi Borysówce, z jakowych artykułów wyraobowano rocznego dochodu, jakoto: z karczmy 67 rubli 50 kopiejek, a z mły-

nu 37 rubli 50 kopiejek srebrem; i na ten cel przeznaczyła terminy 2, 3 i 4 listopada roku terażniejszego w Kobryńskim Powiatowym Sądzie, a ostatni 14 tegoż miesiąca w Izbie Skarbowey Grodzieńskiej; wzywa więc życzących uczestniczyć w takowey licytacyi do przybycia w pomienionych terminach, tak do Kobryńskiego Powiatowego Sądu, jak również i do Izby Skarbowey Grodzieńskiej z prawami kaucyami, odpowiadającemi trzeciej części rocznego dochodu. Działo się na sessyi w mieście Grodzie 5 października 1852 roku.

Sowietnik Wincenty Styczyński.

Kollegialny Sekretarz Michał Wołk. (1269)

3 Izba Cywilna Obwodu Białostockiego, z powodu nieznaydowania się przy swym Sądzie kompletney liczby Adwokatów, ogłasza niniejszém, iż kaźden z Adwokatów Izby Cywilnych, prawami Litewskimi sądzących się, lub ci, którzy do przejścia z niższych instancyy podług przepisu ustaw nabyli prawo i na ten obowiązek kwalifikować się mogą, zechcą z należytemi świadectwami i dowodami rodowitości, osobiście lub przez prósbowe zgłoszenie się, oświadczyć swoje żądania do przyjęcia obowiązku Adwokata przy Sądzie niniejszym. Oktobra 13 d. 1852 r. Assesor Turkowski.

Sekretarz Jan Kniażyński. (1270)

5 Od Podolskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż na przedaż oddanego jey na ewikcyą za nchybieniem w tymże mieście domu, położonego w mieście Kamieńcu z dalszemi budowlami i ziemią pod nim 576 kwadratowych sążni, żyda Szmulą Cowzmera, ocenionego w niepalnych materyałach 17,733 rub. 18 kop. ass. dla wyręczenia długu Izby wynoszącego, oprócz procentów 1636 r. srebr., naznaczone do targów terminy, 1szy 9, 2gi 12, i 3ci ostateczny 15 dnia grudnia terażniejszego 1852 roku. Życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do Izby Powszechney Opieki, pomienionych dni na 11 godzinę zrana, gdzie się im pokażą przedawanego domu inwentarz i umowa. Dnia 5 października 1852 roku.

Dożywotni Członek Czarnucki.

Sekretarz Szerocki.

Naczelnik Stału Krupka. (1268)

3 Mohilewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez niniejsze ogłoszenie życzących, do kupna oddanego na ewikcyą za uchybieniem terminu przez obywatela Teofilakta Newińskiego majątku jego Czerykowskiego powiatu we wsi Lachach, 12 rewizyynnych dusz męskiej płci, ze wszystkimi ich familiami, własnościami i należnościami, ocenionego 2500 rubli, na terminy 29 stycznia, i 4 dnia lutego następującego 1853 r. d. 6 października 1852.

Sekretarz M. Sofranowicz.

Kancellarz Rymski Korsakow. (1267)

3 Roku 1852 oktobra 14 dnia, w skutek ukazu Wileńskiej Izby Cywilnego Sądu dnia

16 paździer. dattnego, My niżej podpisani kredytorowie W. Felicjana Bienkuńskiego Sędziego, dalszych współkredytorów tegoż Bienkuńskiego zawiadamiając, iż Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w dniu 3 następnego miesiąca nowembra idącego 1832 r. do folwarku Sylwestrowa dziedzictwa rzeczonoż Bienkuńskiego w Powiecie Oszmiańskim położonego nieodmiennie zjedzie, i czynność swą rozpocznie, aby więc strony, stosunki do takowego konkursu mające, z dowodami na zadeterminowany przez Wileńską Cywilną Izbę termin przybywali, wzywamy.

Stanisław Suroż Gubern. Sekretarz.

Franciszek Nowosielski Regent Gran. Oszm.

Kazimierz Tracewski.

Józef Paszkowski. (1275)

3 Корпуса Жандармовъ Полковникъ Смолякъ, имѣющій пребываніе по службѣ въ Г. Варшавѣ, объявляетъ, что 21го Августа сего года крѣпосной его человекъ, Егоръ Разгулинъ,

бѣжалъ отъ него, укравши принадлежащихъ ему денегъ и вещей на 4,000 руб.; почему просить, если гдѣ окажется оный Разгулинъ, взять и представить его Начальству — Примѣтами оны: росту средняго, лицо широкое, смуглое, носъ небольшой, глаза быспрыя, черныя, брови широкія, лобъ маленкій, усы черныя, съ небольшою тишпанкю, 20-ти лѣтъ, родомъ изъ Губернакаго Города Костромы, куда вѣроятно и будешь пробираться.

3 Корпусу Жандармовъ Полковникъ Smolak, przebywający z powodu służby w M. Warszawie, ogłasza, iż 21go sierpnia terażniejszego roku, poddany jego człowiek, Jegor Razhulin, uciekł od niego ukradłszy należących jemu pieniędzy i rzeczy na 4,000 rub.; zaczęm prosi, jeśli gdzie okaże się rzeczony Razhulin, wziąć go i przedstawić Zwierzchności. — Przymiotow następnych: wzrostu średniego, twarzy szerokiej, smuglawey, nosa niewielkiego, oczu bystrych, czarnych, brwi szerokich, łeb mały, wąsow czarnych, z niewielką hiszpanką, lat 20, rodem z Gubernialnego Miasta Kostromy, dokąd bez wątpienia i będzie się przebierał. — Warszawa dnia 1 7bra 1832 roku.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (1276)

Wiadomość o produktach żywności na targach przedawanych, i o taxie, po jakiej należy przedawać w Wilnie niżej wyrażoną żywność, w Radzie Miasta Wilna sporządzona.				Taxa wedle jakiej należy przedawać w rozdrobrozaitą żywność w Wilnie odd. 24go mca października 1832 r. po dzień 30 październik.				Waga		na srebr.		
				Funt.		Łoty		Mara. Garniec.		Kopiej.		
Wyasnienie za jaką cenę w Wilnie na targach w przeszłym tygodniu przedawaty się wszelkie produkta i wiktuały hurtem.				Srebr.								
				ruble.		kop.						
				w Nie-dziele.		Wto-rek.		Pią-tek.				
<i>Beczka miary rossyjskiej.</i>												
Żyta ozimego	{	Surowego	7	—	7	—	7	—				
		Suchego	14	—	14	—	14	—				
Pezeniow	{	Ozimy	9	30	6	—	9	30				
		Jarey	5	—	5	—	5	—				
Jęczmienia			3	—	3	—	2	70				
Owsa			9	—	—	—	—	—				
Gryki			7	—	—	—	—	—				
Grochu			3	50	3	60	3	60				
Bobu			7	—	7	—	7	—				
Kartofel			11	—	11	—	11	—				
Siemienia	{	Lnianego	16	—	16	—	16	—				
		Konopnego	21	—	21	—	21	—				
		Jęczmiennych										
Krup	{	Owsianych	2	60	2	60	2	60				
		Gryczanych	4	—	4	—	4	—				
<i>Pud Rossyjski mający funtow Ross. 40.</i>												
Łoju wołowego i baraniego {												
Surowego				1	60	1	60	1	60			
Topionego				5	—	5	—	5	—			
Mięsa pud				11	—	11	—	11	—			
Miodu przasnego tłuczonego z woskiem				16	—	16	—	16	—			
Wosku topionego niebielonego				14	—	14	—	14	—			
Swiec	{	Woskowych	białych	5	—	5	—	5	—			
			żółtych	6	—	6	—	6	—			
		Łojuowych	2	20	2	20	2	20				
Włókna towarne	{	Lnna	1	50	1	50	1	50				
		Pienki	20	—	20	—	20	—				
Soli kuchenney pud			18	—	18	—	18	—				
Siana {	Murożnego		7	—	7	—	7	—				
{	Blotnego		—	—	—	—	—	—				
Słomy {	wiązanej pud		—	—	—	—	—	—				
{	hartey wóz iednokorny		4	50	4	50	4	50				
Faska 6 garcowa masła dobrego			3	60	3	60	3	60				
<i>Beczka miary ross.</i>												
Piwa pospolitego	{	Lekkiego	—	—	—	—	—	—				
		Dabeltowego	—	—	—	—	—	—				
Płastwa domowego żywego karmnego po parze	{	Indykow	—	—	—	—	—	—				
		Kur	—	60	—	60	—	60				
		Gęsi	—	72	—	70	—	72				
Płastwa dzikiego bitemego po parze	{	Kaczek	—	—	—	—	—	—				
		Głuszców	—	—	—	—	—	—				
Wódki wiadro	{	Cietrzewi	—	—	—	—	—	—				
		Jarząbków	—	—	—	—	—	—				
Spirytusu wiadro			2	69	2	69	2	69				
Mléka wiadro			8	—	8	—	8	—				
			—	40	—	40	—	40				

Jan Mayłowski R. M. W.

Obszewacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 24 o godz. 7 rano.	27 cal. 0,6 lin.	+ 2 stopni.	Polud. zach.	Deszcz.
	d. 25 — — —	27 — 7,5 —	+ 1 — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 26 — — —	28 — 1,4 —	— 3 — —	Zachodni.	Pogoda.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 26 Października.

CENZOR Leon Borowski.